

ЧРЕЗ
СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД
Гражданска колегия
29 състав
по гр.д. № 10816/2004 г.

ДО:
СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА

от АДВ. Даниела Михайлова –
САК, пълномощник на ищцата
ул. “Нов живот” № 8,
1373 София

**СРЕЩУ:
РЕШЕНИЕ № 110/2005 ПО
ГР.Д. № 10816/2004 НА СРС, 29
СЪСТАВ**

Уважаема Градски Съдии,

Обжалвам в срок Решение № 110/2005 г. постановено от Софийски Районен съд, 29 състав по гр.д. № 10816/2004 г. като неправилно и незаконосъобразно. Същото е постановено в нарушение на закона и при нарушение на процесуалната разпоредба на чл. 188 от ГПК и чл. 9 от Закона за защита срещу дискриминацията. Съдът е разгледал едностранчиво представените пред него доказателства, като не ги е съпоставил и не е положил изискваните от закона усилия да прецени кои измежду тях заслужават доверие и кои не.

В подкрепа на горното излагам следните доводи:

1. Първоинстанционният съд е основал своето решение на извода, че след като не е установено с кой точно служител на ответната фирма са проведени телефонни разговори от ищцата и представителите на правозащитната организация Фондация “Романи Бах”, то не е доказано, че същите разговори са провеждани със

служител на ответната фирма, упълномощен да отговаря на публикуваните обяви за свободни работни места. Първоинстанционният съд не е отчетел в решението си, че след като разговорите са провеждани с телефонния номер, даден в обявата и служителите, които са давали информация са давали същата именно по процесната обява, то те несъмнено са ангажирали становището на ответното дружество. На основание разпоредбите на Закона за защита срещу дискриминацията, както и на основание Закона за Задълженията и договорите, който и да е от служителите на ответното дружество ангажира отговорността на самото дружество, след като създадената организация за отговор на обявите допуска всички от служителите да отговарят по тях. Дружеството е било длъжно да създаде техническа организация, която да осигури избягването на незаконна дискриминация по отношение на кандидатите за свободни работни места.

2. Първоинстанционният съд е пропуснал да отчете факта, че след като ищцата е посетила ресторанта на ответното дружество и лично ѝ е бил отказан достъп до интервю от свидетелката Галипонова с обяснението, че мястото, за което кандидатства е заето, достоверността на тази аргументация е била проверена и се е доказала некоректна от св. Кочева. На същата свидетелка е било казано, че може да се яви на интервю точно за работата, за която е кандидатствала ищцата и след като на ищцата е било отказано с мотива за заето работно място.

3. Разпитаните по делото ответникови свидетели са работници на ответното дружество, поради което техните показания следва да се преценят откъм достоверност с оглед на факта, че същите са в служебна зависимост от ответното дружество.

4. Първоинстанционният съд изобщо не е преценил факта, че ответниковите свидетели твърдят /разпитани в съдебно заседание/, че са давали обяснения по случая към края на месец ноември 2004 г., докато същите обяснения /приложени по делото и приети като доказателства/ са датирани от началото на януари 2005 г.

5. Първоинстанционният съд не е съобразил разпоредбата на чл. 9 от ЗЗДискриминацията, на основание на която и при така събраните доказателства е следвало да прецени, че е в тежест на ответника да докаже липсата на равно третиране – нещо, което ответникът по настоящото производство не стори.

Предвид и на основание горното моля да отмените обжалваното решение и да решите делото по същество като уважите иска така както е предявен. Моля да ни бъдат присъдени и направените по делото разноски.

С уважение: